

Epigrammata

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Εἰς τὸν αὐτόν

Τέτρατον ἡμαρ ἔην, καὶ Λάζαρος ἔγρετο τύμβου.

1.92 ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐν Καισαρείᾳ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἦν ὅτε Χριστὸς ἴαυεν ἐφ' ὀλκάδος ἔμφυτον ὕπνον, τετρήχει δὲ θάλασσα κυδοιμοτόκοισιν ἀήταις, δειμάτι τε πλωτῆρες ἀνίαχον· «Ἐγρεο, σῶτερ· ὀλλυμένοις ἐπάμυνον.» ἄναξ δὲ κέλευεν ἀναστὰς ἀτρεμέειν ἀνέμους καὶ κύματα, καὶ πέλεν οὕτως· θαύματι δὲ φράζοντο Θεοῦ φύσιν οἱ παρεόντες.

8. ρ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

8.1 Ἐνθάδε τύμβος ἔχει θεοειδέας ἀνέρας ἐσθλοῦς, θεῖον Ἰωάννην, τὸν πάνυ Θευδόσιον, ὧν ἀρετὴ πολυόλβος ἐς οὐρανοῦ ἄντυγας ἤλθε καὶ φωτὸς μετόχους δεῖξεν ἀκηρασίου. 8.2 Σῶμα δίχα ψυχῆς ζῶειν πάρος ἢ ἐμὲ σεῖο, Βασίλιε, Χριστοῦ λάτρι φίλ', ωἰόμην· ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα. τί μέλλομεν; οὐ μ' ἀναείρας θήσεις ἐς μακάρων σὴν τε χοροστασίην; μή με λίπης, μή, τύμβον ἐπόμνυμι· οὐποτε σεῖο λήσομαι, οὐδ' ἐθέλων. Γρηγορίοιο λόγος. 8.3 Ἐνίκα Βασιλίοιο θεόφρονος ἤρπασε πνεῦμα ἢ Τριάς ἀσπασίως ἔνθεν ἐπειγομένου, πᾶσα μὲν οὐρανίη στρατιὴ γήθησεν ἰόντι, πᾶσα δὲ Καππαδοκῶν ἐστονάχησε πόλις· οὐκ οἶον, κόσμος δὲ μέγ' ἴαχεν· «ᾠλετο κῆρυξ, ᾠλετο εἰρήνης δεσμός ἀριπρεπέος.» 8.4 Κόσμος ὅλος μύθοισιν ὑπ' ἀντιπάλοισιν ἀεικῶς σείεται, ὁ Τριάδος κληρὸς ὁμοσθενέος· αἰαῖ, Βασιλίου δὲ μεμυκότα χεῖλα σιγαῖ. ἔγρεο· καὶ στήτω σοῖσι λόγοισι σάλος σαῖς τε θυηπολίησι· σὺ γὰρ μόνος ἴσον ἔφηνας καὶ βίον μύθῳ καὶ βιότητι λόγον. 8.5 Εἰς θεὸς ὑψιμέδων· ἕνα δ' ἄξιον ἀρχιερεῖα ἡμετέρη γενεὴ εἶδέ σε, Βασίλιε, ἄγγελον ἀτρεκίης ἐριηχέα, ὄμμα φαεινὸν Χριστιανοῖς, ψυχῆς κάλλεσι λαμπόμενον, Πόντου Καππαδοκῶν τε μέγα κλέος· εἰσέτι καὶ νῦν, λίσσομ', ὑπὲρ κόσμου ἴστασο δῶρ' ἀνάγων. 8.6 Ἐνθάδε Βασιλίοιο Βασίλιον ἀρχιερεῖα θέντο με Καισαρέες, Γρηγορίοιο φίλον, ὃν περὶ κῆρι φίλησα· Θεὸς δὲ οἱ ὄλβια δοίη ἄλλα τε καὶ ζωῆς ὡς τάχος ἀντιάσαι ἡμετέρης. τί δ' ὄνειαρ ἐπὶ χθονὶ δηθύνοντα τήκεσθ' οὐρανίης μνωόμενον φιλίης; 8.7 Τυτθὸν ἔτι πνεῖσκες ἐπὶ χθονί, πάντα δὲ Χριστῷ δῶκας ἄγων, ψυχὴν, σῶμα, λόγον, παλάμας, Βασίλιε, Χριστοῖο μέγα κλέος, ἔρμ' ἱερῶν, ἔρμα πολυσχίστου νῦν πλέον ἀτρεκίης. 8.8 Ὡ μύθοι, ὦ ξυνὸς φιλίης δόμος, ὦ φίλ' Ἀθῆναι, ὦ θείου βιότου τηλόθε συνθεσῖαι, ἴστε τόδ', ὡς Βασίλειος ἐς οὐρανόν, ὡς ποθέεσκεν, Γρηγόριος δ' ἐπὶ γῆς χεῖλεσι δεσμὰ φέρων. 8.9 Καισαρέων μέγ' ἄεισμα, φαάντατε ὦ Βασίλειε, βροντὴ σεῖο λόγος, ἀστεροπὴ δὲ βίος· ἀλλὰ καὶ ὡς ἔδρην ἱερὴν λίπες· ἤθελεν οὕτω Χριστὸς, ὅπως μίξι ὡς τάχος οὐρανίοις. 8.10 Βένθε! ἅπαντ' ἐδάης τὰ πνεύματος, ὅσα τ' ἔασιν τῆς χθονίης σοφίης· ἔμπνοον ἱρὸν ἔης. ὀκτάετες λαοῖο θεόφρονος ἡνία τείνας, τοῦτο πόνων τῶν σῶν, ὦ Βασίλει', ὀλίγον. 8.11 Χαίροις, ὦ Βασίλειε, καὶ εἰ λίπες ἡμέας, ἔμπης· Γρηγορίου τόδε σοι γράμμ' ἐπιτυμβίδιον, μῦθος ὄδ', ὃν φιλέεσκες· ἔχεις χρέος, ὦ Βασίλειε, τῆς φιλίης καίτοι δῶρον ἀπευκτότατον. Γρηγόριος, Βασίλειε, τεῖ κόνι

τήνδ' ἀνέθηκα τῶν ἐπιγραμματίων, θεῖε, δυωδεκάδα. 8.12 Ἐνθ' ἑκατονταέτης, ζωῆς βροτέης καθύπερθε, Πνεύματι καὶ θύκῳ τεσσαρακονταέτης, μείλιχος, ἠδυεπής, λαμπρὸς Τριάδος ὑποφήτης, νήδυμον ὕπνον ἔχω Γρηγορίοιο δέμας, ψυχὴ δὲ πτερόεσσα λάχεν Θεόν. ἀλλ' ἱερῆς ἀζόμενοι κείνου καὶ τάφον ἀμφέπετε. 8.13 Ἐκ με πικρῆς ἐκάλεσσε Θεὸς μέγας ἀγριελαίης· ποιμνῆς ἡγεμόνα θῆκε τὸν οὐδ' οἴων ἔσχατον, ἐκ πλευρῆς δὲ θεόφρονος ὄλβον ἔνειμεν. γῆρας δ' ἐς λιπαρὸν ἰκόμεθ' ἀμφοτέροι· ἱρὸς ἐμῶν τεκέων ἀγανώτατος· εἰ δὲ τελευτὴν ἔτλην Γρηγόριος, οὐ μέγα· θνητὸς ἔην. 8.14 Εἴ τις ὄρους καθύπερθεν ἀγνῆς ὁπὸς ἔπλετο μύστης Μωσῆς, καὶ μεγάλου Γρηγορίοιο νόος, ὃν ποτε τηλόθ' ἐόντα χάρις μέγαν ἀρχιερεῖα θήκατο· νῦν δ' ἱερῆς ἐγγὺς ἔχει Τριάδος. 8.15 Αὐτὸς νηδὸν ἔρεψα Θεῶ καὶ δῶχ' ἱερῆα Γρηγόριον καθαρῆ λαμπόμενον Τριάδι, ἄγγελον ἀτρεκίης ἐριχηέα, ποιμένα λαῶν, ἠίθειον σοφίης ἀμφοτέρης πρύτανιν. 8.16 Τέκνον ἐμόν, τὰ μὲν ἄλλα πατρὸς καὶ φέρτερος εἶης, τὴν δ' ἀγανοφροσύνην ἄξιος· οὐ τι πλέον εὔξασθαι θέμις ἐστί· καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἴκοιο, τοίου κηδεμόνος, ὧ μάκαρ, ἀντιάσας. 8.17 Οὐκ οἶς, εἴτ' οἴων προφερέστατος, αὐτὰρ ἔπειτα ποιμῆν, εἴτα πατήρ καὶ νομέων νομέας, θνητοὺς ἀθάνατόν τε Θεὸν μέγαν εἰς ἓν ἀγείρων, κείμαι Γρηγόριος, Γρηγορίου γενέτης. ὄλβιος, εὐγήρω, εὔπαις θάνον, ἀρχιερεῖος ἀρχιερεύς τε πατήρ, Γρηγόριος· τί πλέον; 8.18 Οὐτὶ μὲν ἐς πολύκαρπον ἀλωὴν ὄρθριος ἦλθον, ἔμπα δὲ τῶν προτέρων πλείονα μισθὸν ἔχω Γρηγόριος, ποιμῆν τε καλὸς καὶ πλείονα ποιμνῆν Χριστῷ ἀναθρέψας ἦθεσι μειλιχίοις. 8.19 Οὐχ ὀσίης ρίζης μὲν ἐγὼ θάλος, εὐαγέος δὲ συζυγίης κεφαλὴ καὶ τεκέων τριάδος ποιμνῆς ἡγεμόνευσα ὁμόφρονος· ἔνθεν ἀπῆλθον πλήρης καὶ χθονίων κούρανίων ἐτέων. 8.20 Γρηγόριος, τὸ δὲ θαῦμα, χάριν καὶ πνεύματος αἴγλην ἔνθεν ἀειρόμενος ῥίψ' ἐπὶ παιδὶ φίλῳ. 8.21 Τυτθὴ μάργαρός ἐστιν, ἀτὰρ λιθάκεσσιν ἀνάσσει· τυτθὴ καὶ Βηθλέμ, ἔμπα δὲ χριστοφόρος. ὡς δ' ὀλίγην μὲν ἐγὼ ποιμνῆν λάχον, ἀλλὰ φερίστην Γρηγόριος, τὴν σύ, παῖ φίλε, λίσσομ' ἄγοις. 8.22 Ποιμενίην σύριγγα τεαῖς ἐν χερσὶν ἔθηκα Γρηγόριος· σὺ δέ μοι, τέκνον, ἐπισταμένως σημαίνειν· ζωῆς δὲ θύρας πετάσειας ἅπασιν, ἐς δὲ τάφον πατέρος ὠριος ἀντιάσας. 8.23 Στράψε μὲν, οἷς τὸ πάροιθεν ἐν οὐρεὶ Χριστὸς ἀμείφθη, στράψε δὲ Γρηγορίου τοῦ καθαροῖο νόω, τῆμος ὅτ' εἰδώλων ἔφυγε ζόφον· ὡς δ' ἐκαθάρθη, ἦσι θηηπολίας λαὸν ὃν εἰσέτ' ἄγει. 8.24 Παντός σοι μύθοιο καὶ ἔργματος ἦεν ἄριστον ἡμαρ κυριακόν· πένθει πένθος ἅπαν, μήτερ ἐμή, τίουσα μόναις ὑπόεικες ἑορταῖς· εὐφροσύνης, ἀχέων ἴστορα νηδὸν ἔχεις· χῶρος ἅπας δάκρυσι τεοῖς σφρηγίζετο, μήτερ· μούνω δὲ σταυρῷ πῆγνυτο καὶ δάκρυα. 8.25 Οὔποτε σεῖο τράπεζα θηηδόχος ἔδρακε νῶτα, οὐδὲ διὰ στομάτων ἦλθε βέβηλον ἔπος, οὐδὲ γέλωσ μαλακῆσιν ἐφίζανε, μύστι, παρειαῖς. σιγήσω κρυφίους σεῖο, μάκαιρα, πόνους. καὶ τὰ μὲν ἔνδοθι τοῖα, τὰ δ' ἔκδοθι πᾶσι πέφανται· τούνεκα καὶ θεῖω σῶμ' ἀπέλειπες ἔδει. 8.26 Πῶς ἐλύθη Νόννης καλὰ γούνατα, πῶς δὲ μέμυκεν χεῖλεα, πῶς ὄσσω οὐ προχέει λιβάδας; ἄλλοι δ' αὖ βοόωσι παρ' ἠρίον· ἡ δὲ τράπεζα οὐκέτ' ἔχει καρπούς τῆς μεγάλης παλάμης· χῶρος δ' ἐστὶν ἔρημος ἀγνοῦ ποδός, οἱ δ' ἱερῆς οὐκέτ' ἐπὶ τρομερὴν κρατὶ βαλοῦσι χέρα. χῆραι δ' ὄρφανικοί τε, τί ρέξετε; παρθενίη δὲ καὶ γάμος εὐζυγέων, κέρσατ' ἄπο πλοκάμους, τοῖσιν ἀγαλλομένη κρατὸς φέρε πάντα χαμᾶζε, τῆμος ὅτ' ἐν νηῶ ρικνὸν ἀφῆκε δέμας. 8.27 Σάρρα σοφὴ τίουσα φίλον πόσιν· ἀλλὰ σύ, μήτερ, πρῶτα Χριστιανόν, εἴθ' ἱερῆα μέγαν σὸν πόσιν ἐσθλὸν ἔθηκας ἀπόπροθι φωτὸς ἐόντα. Ἄννα, σὺ δ' υἷα φίλον καὶ τέκες εὐξαμένη καὶ νηῶ μιν ἔδωκας ἀγνὸν θεράποντα Σαμουήλ· ἡ δ' ἑτέρα κόλποις Χριστὸν ἔδεκτο μέγαν· Νόννα δ' ἀμφοτέρων ἔλαχε κλέος, ὑστάτιον δὲ νηῶ λισσομένη πάρθετο σῶμα φίλον. 8.28 Ἐμπεδόκλεις, σὲ μὲν αὐτίκ' ἐτώσια φυσιόωντα καὶ βροτὸν Αἰτναίοιο πυρὸς κρητῆρες ἔδειξαν· Νόννα δ' οὐ κρητῆρας ἐσήλατο, πρὸς δὲ τραπέζῃ τῆδέ ποτ' εὐχομένη καθαρὸν θύος ἔνθεν

ἀέρθη, καὶ νῦν θηλυτέρησι μεταπρέπει εὐσεβέεσσι, Σουσάννη Μαριάμ τε καὶ Ἄνναις, ἔρμα γυναικῶν. 8.29 Ἡρακλες, Ἐμπεδοτίμη, Τροφώνιε, εἶξατε μύθων, καὶ σύ γ', Ἀρισταίου κενεαυχέος ὄφρυς ἄπιστε· ὑμεῖς μὲν θνητοὶ καὶ οὐ μάκαρες παθέεσσι· θυμῷ δ' ἄρρени Νόννα βίου τμήξασα κέλευθον, χριστοφόρος, σταυροῖο λάτρις, κόσμοιο περίφρων, ἦλατ' ἐπουρανίην εἰς ἄντυγα, ὡς ποθέεσκεν, τρὶς μάκαρ ἐν νηῷ σῶμ' ἀποδυσάμενη. 8.30 Γρηγόριον βοόωσα παρ' ἀνθοκόμοισιν ἀλωαῖς ἦντεο, μήτηρ ἐμή, ξείνης ἄπο νισσομένοισι, χεῖρας δ' ἀμπετάσασα φίλας τεκέεσσι φίλοισι, Γρηγόριον βοόωσα· τὸ δ' ἔξεν αἷμα τεκούσης ἀμφοτέροις ἐπὶ παισὶ, μάλιστα δὲ θρέμματι θηλῆς· τοῦνεκα καὶ σὲ τόσοις ἐπιγράμμασι, μήτηρ, ἔτισα. 8.31 Ἄλλη μὲν κλεινὴ τις ἐνοικιδίοισι πόνοισιν, ἄλλη δ' ἐκ χαρίτων ἠδὲ σαοφροσύνης, ἄλλη δ' εὐσεβίης ἔργοις καὶ σαρκὸς ἀνίαις, δάκρυσιν, εὐχωλαῖς, χερσὶ πενητοκόμοις· Νόννα δ' ἐν πάντεσσιν αἰοίδιμος· εἰ δὲ τελευτὴν τοῦτο θέμις καλέειν, κάτθανεν εὐχομένη. 8.32 Τέκνον ἐμῆς θηλῆς, ἱερὸν θάλος, ὡς σε ποθοῦσα, οἴχομαι εἰς ζωὴν, Γρηγόρι', οὐρανίην· καὶ γὰρ πόλλ' ἐμόγησας ἐμὸν κομέων πατέρος τε γῆρας, ἃ καὶ Χριστοῦ βίβλος ἔχει μεγάλη. ἀλλά, φίλος, τοκέεσσι ἐφέσπεο, καὶ σε τάχιστα δεζόμεθ' ἡμετέροις φάεσι προφρονέως. 8.33 Ψυχὴ μὲν πτερόεσσα πρὸς οὐρανὸν ἦλυθε Νόννης, σῶμα δ' ἄρ' ἐκ νηοῦ Μάρτυσι παρθέμεθα. Μάρτυρες, ἀλλ' ὑπόδεχθε θύος μέγα, τὴν πολύμοχθον σάρκα καὶ ὑμετέροις αἵμασιν ἐσπομένην, αἵμασιν ὑμετέροισιν, ἐπεὶ ψυχῶν ὀλετήρος δηναιοῖσι πόνοις κάρτος ἔπαυσε μέγα. 8.34 Οὐ μόσχων θυσίην σκιοειδέα οὐδὲ χιμάρρων οὐδὲ πρωτοτόκων Νόνν' ἀνέθηκε Θεῷ· ταῦτα νόμος προτέροισιν, ὅτ' εἰκόνας· ἢ δ' ἄρ' ἑαυτὴν δῶκεν ὄλην· βιότῳ μάνθανε καὶ θανάτῳ. 8.35 Εὐχομένη βοόωσα παρ' ἀγνωτάτησι τραπέζαις Νόννα λύθη, φωνὴ δ' ἐδέθη καὶ χεῖλεα καλὰ γηραλέης. τί τὸ θαῦμα; Θεὸς θέλεν ὑμνήτειραν γλῶσσαν ἐπ' εὐφήμοισι λόγοις κληῖδα βαλέσθαι· καὶ νῦν οὐρανόθεν μέγ' ἐπεύχεται ἡμερίοισιν. 8.36 Εὐχωλαῖς καὶ πόντον ἐκοίμισε Νόννα θεουδῆς οἷς τεκέεσσι φίλοισι, καὶ ἐκ περάτων συνάγειρεν ἀντολίης δύσιός τε, μέγα κλέος, οὐ δοκέοντας μητρὸς ἔρωσ· νοῦσόν τε πικρὴν ἀποέργαθεν ἀνδρὸς λισσομένη, τὸ δὲ θαῦμα, λίπεν βίον ἔνδοθι νηοῦ. 8.37 Πολλάκις ἔκ με νόσων τε καὶ ἀργαλέων ὀρυμαγδῶν σεισμῶν τε κρυερῶν καὶ ἄγρια κυμαίνοντος οἴδατος ἐξεσάωσας, ἐπεὶ Θεὸν ἴλαον εἶχες· ἀλλὰ σάω καὶ νῦν με, πάτερ, μεγάλῃσι λιτῆσι καὶ σύ, τεκοῦσα, μάκαιρα, ἐν εὐχολῆσι θανοῦσα. 8.38 Νόνναν, ἐπουρανίοισιν ἀγαλλομένην φαέεσσι καὶ ρίζης ἱερῆς πτόρθον ἀειθαλέα, Γρηγορίου ἱερῆος ὁμόζυγα καὶ πραπίδεσσι εὐαγέων τεκέων μητέρα, τύμβος ἔχω. 8.39 Εὐχαί τε στοναχαί τε φίλαι καὶ νύκτες ἄπνοι καὶ νηοῖο πέδον δάκρυσιν δευόμενον σοί, Νόννα, ζαθέην τοίην βιότοιο τελευτὴν ὥπασαν, ἐν νηῷ ψῆφον ἐλεῖν θανάτου. 8.40 Μοῦνη σοὶ φωνὴ περιλείπετο, Νόννα φαεινὴ, πάντ' ἄμυδις ληνοῖς ἐνθεμένη μεγάλης, ἐκ καθαρῆς κραδῆς ἀγνὸν θύος· ἀλλ' ἄρα καὶ τὴν ὑστατὴν νηῷ λειπες ἀειρομένη. 8.41 Οὐδὲ θάνεν νηοῖο θυώδεος ἔκτοθι Νόννα, φωνὴν δὲ προτέρεν ἤρπασε Χριστὸς ἀναξ λισσομένης· πόθει γὰρ ἐν εὐχολῆσι τελέεσαι τόνδε βίον πάσης ἀγνότερον θυσίης. 8.42 Νόνν' ἱερή, σὺ δὲ πάντα Θεῷ βίον ἀντεῖνασα ὑστάτιον ψυχὴν δῶκας ἀγνήν θυσίην· τῆδε γὰρ εὐχομένη ζωὴν λίπες· ἢ δὲ τράπεζα, μήτηρ ἐμή, τῷ σῶ δῶκε κλέος θανάτῳ. 8.43 Τῆσδε πατήρ μὲν ἐμὸς λάτρις μέγας ἦε τραπέζης, μήτηρ δ' εὐχομένη παρ ποσὶ λῆξε βίου, Γρηγόριος Νόννα τε μεγακλέες. εὐχομ' ἀνακτι τοῖαν ἐμοὶ ζωὴν καὶ τέλος ἀντιάσαι. 8.44 «Πολλά, τράπεζα πῖλη, Νόννης καὶ δάκρυ' ἐδέξω· δέχνησο καὶ ψυχὴν, τὴν πυμάτην θυσίην,» εἶπε, καὶ ἐκ μελέων κέαρ ἔπατο· ἐν δ' ἄρα μοῦνον, παῖδ', ἐπόθει, τεκέων τὸν ἔτι λειπόμενον. 8.45 Ἐνθα ποτ' εὐχομένης τόσσον νόος ἔπατο Νόννης, μέσφ' ὅτε καὶ ψυχὴ ἔσπετ' ἀειρομένῳ, εὐχομένης δὲ νέκυς ἱερῆ παρέκειτο τραπέζῃ, γράψατ' ἐπερχομένοις θαῦμα τόδ', εὐσεβέες. 8.46 Τίς θάνεν, ὡς θάνε Νόννα, παρ' εὐαγέεσσι τραπέζαις τῶν

ιερώων σανίδων χερσίν ἐφαπτομένη; τίς λύσεν εὐχομένης Νόννης τύπον; ὡς ἐπὶ δηρὸν ἤθελεν ἔνθα μένειν καὶ νέκυς εὐσεβέων. 8.47 Ἐνθα ποτ' εὐχομένη Νόννη Θεὸς εἶπεν ἄνωθεν· «Ἔρχεο.» ἢ δ' ἐλύθη σώματος ἀσπασίως, χειρῶν ἀμφοτέρων τῇ μὲν κατέχουσα τράπεζαν, τῇ δ' ἔτι λισσομένη· «Ἰλαθι, Χριστέ ἄναξ.» 8.48 Ἰζης εὐσεβέος γενόμεν καὶ σὰρξ ἱερῆος καὶ μήτηρ· Χριστῷ σῶμα, βίον, δάκρυα, πάντ' ἐκένωσα φέρουσα· τὸ δ' ἔσχατον, ἔνθεν ἀέρθη νηῶ γηραλέον Νόννα λιποῦσα δέμας. 8.49 Πίστις Ἐνώχ μετέθηκε καὶ Ἡλίαν, ἐν δὲ γυναιξὶ μητέρ' ἐμὴν πρώτην· οἶδε τράπεζα τόδε, ἔνθεν ἀναιμάκτοισιν ὁμοῦ θυέεσιν ἀέρθη εἰσέτι λισσομένη σώματι Νόννα φίλη. 8.50 Οὐ νόσος οὐδέ σε γῆρας ὁμοίον, οὐ σέ γ' ἀνίη, καίπερ γηραλέην, μήτηρ ἐμή, δάμασεν· ἀλλ' ἄτρωτος, ἄκαμπος ἀγνοῖς ὑπὸ ποσσὶ τραπέζης εὐχομένη Χριστῷ, Νόνν', ἀπέδωκας ὄπα. 8.51 Δῶκε Θεῷ θυσίην Ἀβραάμ πάιν, ὡς δὲ θύγατρα κλεινὸς Ἰεφθάε, ἀμφοτέροι μεγάλην. μήτηρ ἐμή, σὺ δ' ἔδωκας ἀγνὸν βίον, ὑστάτιον δὲ ψυχὴν, εὐχολῆς, Νόννα, φίλον σφάγιον. 8.52 Σάρρα φίλη, πῶς τὸν σὸν Ἰσαὰκ λίπεις, ἢ ποθέουσα τῶν Ἀβραάμ κόλπων ὡς τάχος ἀντιάσαι, Νόννα Γρηγορίοιο θεόφρονος; ἢ μέγα θαῦμα μηδὲ θανεῖν νηῶν ἔκτοθι καὶ θυέων. Μάρτυρες, ἰλήκοιτε· μόγοις γε μὲν οὔτι χερείων Νόννα φίλη, κρυπτῷ κάμφαδίῳ πολέμῳ. τοῦνεκα καὶ τοίης κύρσεν βιότοιο τελευτῆς, εὐχῆς καὶ ζωῆς ἐν τέλος εὐραμένη. 8.53 Ἡ Τριάς, ἦν ποθέεσκες, ὁμὸν σέλας ἐν τε σέβασμα ἐκ νηοῦ μεγάλου σε πρὸς οὐρανὸν ἦρπασε, Νόννα, εὐχομένην· ζωῆς δὲ τέλος καθαρώτερον εὔρες. οὔποτε χεῖλεα μίξας ἀνάγνοις χεῖλεσιν ἀγνὰ οὐδ' ἀθέῳ παλάμη καθαρὰν χέρα μέχρις ἔδωδῆς, μήτηρ ἐμή· μισθὸς δὲ λιπεῖν βίον ἐν θυέεσιν. 8.54 Ἄγγελος αἰγλήεις σὲ φαάντατος ἦρπασε, Νόννα, ἔνθα ποτ' εὐχομένην, καθαρὴν μελέεσσι νόῳ τε· καὶ τὸ μὲν ἦρπασε σείο, τὸ δ' ἐνθάδε κάλλιπε νηῶ. 8.55 Νηὸς ὄδ'–οὐ γὰρ ὄλην Νόνναν θέμις ἦεν ἐρύξαι– ψυχῆς οἰχομένης μῦνον ἐπέσχε δέμας, ὡς πάλιν ἐγρομένη καθαρώτερον ἔνθεν ἀερθῆ, σώματι τῷ μογερῷ δόξαν ἐφεσσομένη. 8.56 Ἄλλοις μὲν Νόννης τις ἀγνῶν ἐσθλοῖσιν ἐρίζοι, εὐχολῆς δὲ μέτροισιν ἐριζέμεν οὐ θέμις ἐστίν· τέκμαρ καὶ βιότοιο τέλος λιτῆσι λυθέντος. 8.57 Ὡ στοναχῶν δακρῦων τε καὶ ἐννουχίων μελεδῶνων· ὦ Νόννης ζαθέης τετρυμένα γυῖα πόνοισι, ποῦ ποτ' ἔην; νηὸς μόχθων λύσε γῆρας ἄκαμπτου. 8.58 Νόννα Φιλτατίου. –«Καὶ ποῦ θάνε;» –Τῷ δ' ἐνὶ νηῶ. – «Καὶ πῶς;» –Εὐχομένη. – «Πηνίκα;» –Γηραλέη. – «Ὡ καλοῦ βιότοιο καὶ εὐαγέος θανάτοιο.» 8.59 Ἄρματι μὲν πυρόντι πρὸς οὐρανὸν Ἡλίας ἦλθεν· Νόνναν δ' εὐχομένην Πνεῦμ' ὑπέδεκτο μέγα. 8.60 Ἐνθάδε Νόννα φίλη κοιμήσατο τὸν βαθὺν ὕπνον, ἴλαος ἐσπομένη ᾧ πόσι Γρηγορίῳ. 8.61 Τάρβος ὁμοῦ καὶ χάρμα· πρὸς οὐρανὸν ἔνθεν ἀέρθη εὐχῆς ἐκ μεσάτης Νόννα λιποῦσα βίον. 8.62 Εὐχῆς καὶ βιότου Νόννη τέλος· ἢ δὲ τράπεζα μάρτυς, ἀφ' ἧς ἦρθη ἄπνοος ἐξαπίνης. 8.63 Νόννης ἡρίον εἰμὶ σαόφρονος, ἢ ῥα πύλησιν ἔχριμψ' οὐρανίαις, πρὶν βιότοιο λυθῆ. 8.64 Δακρῦετε θνητούς, θνητῶν γένος· εἰ δὲ τις οὕτως ὡς Νόνν' εὐχομένη κάτθανεν, οὐ δακρῦω. 8.65 Νόννης ἀζόμενος ἀγνὸν βίον, ἄζωο μᾶλλον καὶ τέλος· ἐν νηῶ κάτθανεν εὐχομένη. 8.66 Ἐνθα ποτ' εὐχομένη πρηνῆς θάνε Νόννα φαεινὴ νῦν δ' ἄρ' ἐν εὐσεβέων λίσσεται ἰσταμένη. 8.67 Στήλη σοι θανάτου μελιηδέος ἦδε τράπεζα, Νόννα, παρ' ἧς λύθη εὐχομένη πύματα. Μικρὸν ἔτι ψυχῆς ἦν τὸ πνέον· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸ Νόνν' ἀπέδωκε Θεῷ ἔνθα ποτ' εὐχομένη. 8.68 Πέμψατε ἐκ νηοῦ θεοειδέα Νόνναν ἅπαντες, πρέσβειραν μεγάλην πέμψατ' ἀειρομένην. 8.69 Ἐκ με Θεὸς καθαροῖο πρὸς οὐρανὸν ἦρπασε νηοῦ Νόνναν ἐπειγομένην οὐρανίσις πελάσαι. 8.70 Νόνν' ἀπανισταμένη νηοῦ μεγάλου τόδ' ἔειπε· «Τῶν πολλῶν καμάτων μείζονα μισθὸν ἔχω.» 8.71 Νόννα φίλης εὐχῆς ἱερίοιο ἐνθάδε κεῖται· Νόννα ποτ' εὐχομένη τῇ δ' ἐλύθη βιότου. 8.72 Ἐνθα ποτ' εὐχομένης ψυχὴ δέμας ἔλλιπε Νόννης· ἔνθεν ἀνηέρθη Νόννα λιποῦσα δέμας. 8.73 Ἐκ νηοῦ μεγάλοιο θύος μέγα Νόνν' ἀπανέστη· νηῶ Νόνν' ἐλύθη· χαίρετε, εὐσεβέες. 8.74 Ἦδε

τράπεζα Θεῶ θεοειδέα Νόνναν ἔπεμψεν. 8.75 Εἴη σοι βίος ἐσθλὸς ἐπ' εὐλογίῃσιν ἀπάσαις 8.75 ὁσάτιαι τοκέων υἰέσι γηροκόμοις καὶ κούφης βιότοιο τυχεῖν ὁσίης τε τελευταῖης, οἴην ἡμετέρῳ γήραϊ δῶκεν Ἄναξ, ἠιθέων λογίων τὸ μέγα κράτος ἠδ' ἱερῶν καὶ πολιῆς σκίπων, Γρηγόρι', ἡμετέρης. 8.76 Ἀσπάσιοι χθόνα τήνδε φίλαις ὑπὸ χεῖρεσι παιδὸς ἐσάμεθ' εὐσεβέος Γρηγορίου τοκέες, ὅς καὶ γήρας ἔθηκεν ἐοῖς μόχθοισιν ἐλαφρὸν ἡμέτερον καὶ νῦν ἀμφιέπει θυσίαις. ἄμπνεε γηροκόμων καμάτων, μέγα φέρτατε παίδων Γρηγόρι', εὐαγέας Μάρτυσι παρθέμενος σοὺς τοκέας· μισθὸς δὲ μέγαν Πατέρ' ἴλαον εἶναι πνευματικῶν τε τυχεῖν εὐσεβέων τεκέων. 8.77 Λᾶας ὁ μὲν γενέτην τε καὶ υἰέα κυδήεντας κεύθω Γρηγορίου, εἷς λίθος ἴσα φάη, ἀμφοτέρους ἱερῆας. -Ὁ δ' εὐπατέρειαν ἐδέγμην Νόνναν σὺν μεγάλῳ υἰεὶ Καισαρίῳ. τὼς ἐδάσαντο τάφους τε καὶ υἰέας· ἡ δὲ πορεία, πάντες ἄνω· ζωῆς εἷς πόθος οὐρανίης. 8.78 Πρῶτος Καισάριος ξυνὸν ἄχος· αὐτὰρ ἔπειτα Γοργόνιον· μετέπειτα πατὴρ φίλος· οὐ μετὰ δηρὸν μήτηρ. ὦ λυπρὴ παλάμη καὶ γράμματα πικρά. Γρηγορίου γράψω καὶ ἐμὸν μόρον ὑστατίου περ. 8.79 Πρῶτα μὲν εὐξαμένη με Θεὸς πόρε μητρὶ φαινηῆ· δεύτερον, ἐκ μητρὸς δῶρον ἔδεκτο φίλον· τὸ τρίτον αὖ, θνήσκοντά μ' ἀγνή ἐσάωσε τράπεζα· τέτρατον, ἀμφήκη μῦθον ἔδωκε Λόγος· πέμπτον, παρθενίη με φίλοις προστύξατ' ὀνειροῖς· ἕκτον, Βασιλίῳ σύμπνοα ἦρα φέρον· ἕβδομον, ἐκ βυθίων με Φερέσβιος ἤρπασε κόλπων· ὄγδοον αὖ, ὁσίσις ἐξεκάθηρα χέρας· εἵνατον, ὀπλοτέρη Τριάδ' ἤγαγον, ὦ Ἄνα, Ῥώμη· βέβλημαι δέκατον λάεσιν ἠδὲ φίλοις. 8.80 Ἐλλάς ἐμὴ νεότης τε φίλη καὶ ὅσα πεπάμην καὶ δέμας, ὡς Χριστῷ εἴξατε προφρονέως. εἰ δ' ἱερῆα φίλον με Θεῶ θέτο μητέρος εὐχή καὶ πατρὸς παλάμη, τίς φθόνος; ἀλλά, μάκαρ, σοῖς με, Χριστέ, χοροῖσι δέχου καὶ κῦδος ὀπάζοις υἰεὶ Γρηγορίου, σῶ λάτρι Γρηγορίῳ. 8.81 Γρηγορίου Νόννης τε φίλον τέκος ἐνθάδε κείται τῆς ἱερῆς Τριάδος Γρηγόριος θεράπων καὶ σοφίη Σοφίης δεδραγμένος ἠιθέος τε οἶον πλοῦτον ἔχων ἐλπίδ' ἐπουρανίην. 8.82 Τυτθὸν ἔτι ζώεσκες ἐπὶ χθονί, πάντα δὲ Χριστῷ δῶκας ἐκῶν, σὺν τοῖς καὶ πτερόεντα λόγον· νῦν δ' ἱερῆα μέγαν σε καὶ οὐρανίῳ χορείης οὐρανὸς ἐντὸς ἔχει, κύδιμε Γρηγόριε. 8.83 Ἐκ με βρέφους ἐκάλεσσε Θεὸς νυχίοισιν ὀνειροῖς· ἤλυθον ἐς σοφίης πείρατα· σάρκα Λόγῳ ἠγγισα καὶ κραδίην· κόσμου φλόγα γυμνὸς ἀλύξας ἔστην σὺν Ἀαρῶν, Γρηγορίῳ γενέτη. 8.84 Πατρὸς ἐγὼ ζαθέοιο καὶ οὔνομα καὶ θρόνον ἔσχον καὶ τάφον· ἀλλά, φίλος, μνώεο Γρηγορίου, Γρηγορίου, τὸν μητρὶ θεόσδοτον ὥπασε Χριστὸς φάσμασιν ἐννυχίοις, δῶκε δ' ἔρον σοφίης. 8.85 Σχέτλιός ἐστιν ὁ τύμβος. ἔγωγε μὲν οὐποτ' ἐώλπειν, ὡς ῥα κατακρύψει τοὺς πυμάτους προτέρους· αὐτὰρ ὁ Καισάριον, ἐρικυδέα υἷα, τοκήων τῶν προτέρων πρότερον δέξατο. ποῖα δίκη; Οὐκ ἔσθ' ὁ τύμβος αἴτιος· μὴ λοιδόρει. Φθόνου τόδ' ἐστὶν ἔργον. πῶς δ' ἠνεγκεν ἂν νέον γερόντων εἰσορῶν σοφώτερον; 8.86 Γρηγόριε, θνητῶν μὲν ὑπείροχον ἔλλαχες υἷα κάλλει καὶ σοφίη καὶ βασιλῆι φίλον, κρείσσονα δ' οὐκέτι πάμπαν ἀπηλεγέος θανάτοιο. ἦ μὴν ωἰόμην. ἀλλὰ τί φησὶ τάφος; «Τέτλαθι· Καισάριος μὲν ἀπέφθιτο, ἀλλὰ μέγιστον υἱέος εὐχος ἔχεις υἱέος ἀντὶ φίλου.» 8.87 Ὀριοι εἰς τάφον ἦμεν, ὅτ' ἐνθάδε τοῦτον ἔθηκαν λαῶν ἐφ' ἡμετέρῳ γήραϊ λαοτόμοι· ἀλλ' ἡμῖν μὲν ἔθηκαν, ἔχει δέ μιν οὐ κατὰ κόσμον Καισάριος, τεκέων ἡμετέρων πύματος. ἔτλημεν πανάποτμα, τέκος, τέκος· ἀλλὰ τάχιστα δέξαι ἐς ἡμέτερον τύμβον ἐπειγομένους. 8.88 Τόνδε λίθον τοκέες μὲν ἐδὸν τάφον ἐστήσαντο ἐλπόμενοι ζωῆς μοῖραν ἔχειν ὀλίγην· Καισαρίῳ δ' υἱῆι πικρὴν χάριν οὐκ ἐθέλοντες δῶκαν, ἐπεὶ πρότερος τοῦδε λύθη βιότου. 8.89 Γῆρας ἐμὸν δήθυεν ἐπὶ χθονί· ἀντὶ δὲ πατρὸς λαῶν ἔχεις, τεκέων φίλτατε, Καισάριε. τίς νόμος; οἷα δίκη; θνητῶν ἄνα, πῶς τόδ' ἔνευσας; ὦ μακροῦ βιότου, ὦ ταχέος θανάτου. 8.90 Οὐκ ἄγαμ', οὐκ ἄγαμαι δῶρον τόδε· τύμβον ἐδέξω μῦνον ἀφ' ἡμετέρων, Καισάριε, κτεάνων, γηραλέων τοκέων πικρὸν λίθον· ὁ Φθόνος οὕτως ἠθέλεν. ὦ ζωῆς πῆμασι

μακροτέρης. 8.91 Πᾶσαν ὄση σοφίη λεπτῆς φρενὸς ἐν μερόπεσσι ἀμφὶ γεωμετρίην καὶ θέσιν οὐρανίων καὶ λογικῆς τέχνης τὰ παλαίσματα γραμματικὴν τε ἠδ' ἱστορίην ῥητορικῆς τε μένος Καισάριος πτερόεντι νόῳ μοῦνος καταμάρψας, αἰαῖ, πᾶσιν ὁμῶς νῦν κόνις ἔστ' ὀλίγη. 8.92 Πάντα κασιγνήτοισιν ἐοῖς λίπες, ἀντὶ δὲ πάντων τύμβον ἔχεις ὀλίγον, κύδιμε Καισάριε· ἡ δὲ γεωμετρίη τε καὶ ἀστέρες, ὧν θέσιν ἔγνωσ, ἦ τ' ἱστορίη οὐδὲν ἄκος θανάτου. 8.93 Κάλλιμον ἐκ πατρίης σέ, μεγακλέα τηλόθ' ἔοντα, ἄκρα φέροντα πάσης, Καισάριε, σοφίης πέμψαντες βασιλῆι, τὸν ἔξοχον ἱητήρων, φεῦ, κόνιν ἐκ Βιθυνῶν δεξάμεθ' αὐτὸ σε πέδου. 8.94 Σεισμῶν μὲν κρυερῶν ἔφυγες στονόεσσαν ἀπειλήν, ἠνίκα Νικαίης ἄστρῳ μίγη δαπέδῳ· νοῦσῳ δ' ἀργαλέη ζωὴν λίπες. ὦ νεότητος σῶφρονος, ὦ σοφίης, κάλλιμε Καισάριε. 8.95 Γρηγορίου Νόννης τε θεουδέος υἱᾶ φέριστον τύμβος ὄδ' εὐγενέτην Καισάριον κατέχω ἔξοχον ἐν λοίοισιν, ὑπείροχον ἐν βασιλῆσι, ἀστεροπὴν γαίης πείρασι λαμπομένην. 8.96 Καισαρίου φθιμένοιο κατήφησαν βασιλῆος αὐλαί, Καππαδόκαι δ' ἤμυσαν ἐξαπίνης· καὶ καλὸν εἶ τι λέλειπτο μετ' ἀνθρώποισιν, ὄλωλεν, οἱ δὲ λόγοι σιγῆς ἀμφεβάλοντο νέφος. 8.97 Εἴ τινα δένδρον ἔθηκε γόος καὶ εἴ τινα πέτρην, εἴ τις καὶ πηγὴ ῥεῦσεν ὀδυρομένη, πέτραι καὶ ποταμοὶ καὶ δένδρεα λυπρὰ πέλοισθε, πάντες Καισαρίῳ γείτονες ἠδὲ φίλοι· Καισάριος πάντεσσι τετιμένος, εὐχος ἀνάκτων, αἰαῖ τῶν ἀχέων, ἤλυθεν εἰς Ἀίδην. 8.98 Χεὶρ τάδε Γρηγορίοιο· κάσιν ποθέων τὸν ἄριστον κηρύσσω θνητοῖς τόνδε βίον στυγέειν. Καισαρίῳ τίς κάλλος ὁμοίος; ἢ τίς ἀπάντων τόσσοις ἐὼν τόσσης εἶλε κλέος σοφίης; οὔτις ἐπιχθονίων· ἀλλ' ἔπτατο ἐκ βιότοιο ὡς ῥόδον ἐξ ἀκανθῶν, ὡς δρόσος ἐκ πετάλων. 8.99 Γείτονες εὐμενέοιτε καὶ ἐν κόλποισι δέχοισθε, Μάρτυρες, ὑμετέροισι αἶμα τὸ Γρηγορίου, Γρηγορίου Νόννης τε μεγακλέος εὐσεβίη τε καὶ τύμβοις ἱεροῖς εἰς ἐν ἀγειρομένους. 8.100 Κλυθι, Ἀλεξάνδρεια· Φιλάργιος ὤλεσε μορφήν τῆς λογικῆς ψυχῆς οὔτι χειριωτέστην· Καισάριον δὲ νέον Φθόνος ἤρπασεν· οὔποτε τοῖα πέμψεις εὐίπποις ἄνθεα Καππαδόκαις. 8.101 Γρηγορίου Νόννης τε φίλον τέκος ἐνθάδε κεῖμαι Γοργόνιον, ζωῆς μύστις ἐπουρανίης. 8.102 Οὐδὲν Γοργόνιον γαίῃ λίπεν, ὅστέα μοῦνα· πάντα δ' ἔθηκεν ἄνω, Μάρτυρες ἀθλοφόροι. 8.103 Κτῆσιν ἐὴν σάρκας τε καὶ ὅστέα πάντ' ἀναθεῖσα Γοργόνιον Χριστῷ μοῦνον ἀφήκε πόσιν· οὐ μὲν οὐδὲ πόσιν δηρὸν χρόνον, ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν ἤρπασεν ἐξαπίνης κύδιμον Ἀλύπιον. ὄλβιε ὀλβίστης ἀλόχου πόσι· τοῖς ῥα λοετροῖς λύματ' ἀπώσαμενοι ζῆτε παλιγγενέες. 8.104 Εἴ τις Τάνταλός ἐστιν ἐν ὕδασι αὐτοῖς ἀπίστοις, εἴ τις ὑπὲρ κεφαλῆς πέτρος ἀεὶ φοβέων δαπτόμενόν τ' ὄρνισιν ἀγήραον ἦπαρ ἀλιτροῦ καὶ πυρόεις ποταμὸς καὶ ζόφος ἀθάνατος ταρτάρειοι τε μυχοὶ καὶ δαίμονες ἀγριόθυμοι ἄλλαι τε φθιμένων τίσιες εἰν αἶδι, ὅστις Μαρτινιανὸν ἀγακλέα δηλήσαιτο τύμβον ἀνοχλίζων, δείματα πάντα φέροι. 8.105 Οὐρεά σοι καὶ πόντος, ἀτάσθαλε, καὶ πεδίοισι τέρπη πυροφόροις τετραπόδων τ' ἀγέλαις· καὶ χρυσοῖο τάλαντα καὶ ἄργυρος εὐγενέες τε λαῆς καὶ Σηρῶν νήματα λεπταλέα, πάντα βίος ζωοῖσι· λίθοι δ' ὀλίγοι τε φίλοι τε τοῖς φθιμένοις. σὺ δὲ μοι κἀνθάδε χεῖρα φέρεις, οὐδὲ σὸν αἰδόμενος, τλήμον, τάφον, ὃν τις ὀλέσσει ἄλλος σοῖσι νόμοις χερσὶ δικαιοτέραις. 8.106 Ἦνίκα Μαρτινιανὸς ἔδου χθόνα, μητέρα πάντων, πᾶσα μὲν Αὐσονίων ἐστονάχησε πόλις· πᾶσα δὲ Σικανίη τε καὶ εὐρέα πείρατα γαίης κείρατ' ἀπ' ἀνθρώπων οἰχομένης Θέμιδος. ἡμεῖς δ' ἀντὶ νυσεῖο τάφον μέγαν ἀμφιέποντες αἰὲν ἐπερχομένοις δώσομεν ὡς τι σέβας. 8.107 Οἱ Χριστὸν φορέοντες ἀκούσατε οἱ τε θέμιστας εἰδότες ἡμερίων καὶ φθιμένων ὁσίην· πάντα λιπών, βασιλῆα, πάτρην, γένος, εὐχος ὑπάρχων, αἰαῖ, πᾶσιν ὁμῶς νῦν κόνις εἶμ' ὀλίγη Μαρτινιανὸς πᾶσι τετιμένος· ἀλλ' ἐπὶ τύμβῳ βάλλειν ἡμετέρῳ δάκρυα, μὴ παλάμας. 8.108 Μουσοπόλον, ῥητῆρα, δικασπόλον, ἄκρον ἅπαντα, τύμβος ὄδ' εὐγενέτην Μαρτινιανὸν ἔχω, ναυμάχον ἐν πελάγεσσι, ἀρήιον ἐν πεδίοισιν· ἀλλ' ἀποτῆλε τάφου πρὶν τι κακὸν παθέειν. 8.109 Μὴ πόλεμον φθιμένοισιν· ἄλις ζῶντες,

άλιτροί· μὴ πόλεμον φθιμένοις. Μαρτινιανὸς ἐγὼ ταῦτα πάσιν ζώοις ἐπιτέλλομαι. οὐ θέμις ἐστὶν τῶν ὀλίγων φθονεῖν τοῖς φθιμένοισι λίθων. 8.110 Ἦ θέμι, τῆς πολλοῖσιν ἐγὼ νώμησα τάλαντα· ὦ φοβεραὶ ψυχῶν μάστιγες οὐχ ὀσίων· οὗτος ἐμοῖσι λίθοισι φέρει στονόεντα σίδηρον· οὗτος ἐμοί. φεῦ φεῦ, ποῦ δὲ λίθος Σισύφου; 8.111 Ὀλβιος, εὐγῆρως, ἄνοσος θάνον ἐν βασιλῆος πρῶτα φέρων, ἱερῆς ἄκρον ἔχων σοφίης. εἴ τινα Μαρτινιανὸν ἀκούετε, ἀλλ' ἀπὸ τύμβου, μηδὲ φέρειν ἐπ' ἐμοὶ δυσμενέας παλάμας. 8.112 Χάζεο, χάζεο τῆλε· κακὸν τὸν ἄεθλον ἐγείρεις λᾶσ ἀνοχλίζων καὶ τάφον ἡμέτερον· χάζεο· Μαρτινιανὸς ἐγὼ, καὶ ζῶσιν ὄνειρα, καὶ νέκυς οὐκ ὀλίγον ἐνθάδε κάρτος ἔχω. 8.113 Καππαδοκῶν μέγ' ἄεισμα, φαάντατε Μαρτινιανέ, σεῖο, βροτῶν γενεή, καὶ τάφον αἰδόμεθα· ὅς ποτ' ἔης βασιλῆος ἐν ἔρκεσι κάρτος ὑπάρχων, δουρὶ δὲ Σικανίην κτήσαο καὶ Λιβύην. 8.114 Ὀμνυμεν ἀθανάτοιο Θεοῦ κράτος ὑψιμέδοντος καὶ ψυχὰς νεκύων, κύδιμε, σὴν τε κόνιν μὴ ποτε, Μαρτινιανέ, τεοῖς ἐπὶ χεῖρας ἐνέγκαι στήλη καὶ τύμβω· οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἱεροῖς. 8.115 Ῥώμη καὶ βασιλῆς ἐμοὶ καὶ πείρατα γαίης στήλαι Μαρτινιανῶ, τὰς χρόνος οὐ δαμάσει· ἀλλ' ἔμπης ὀλίγω περιδείδια, μὴ τι πάθησι, τῶδε τάφω· πολλῶν οὐχ ὀσῖαι παλάμαι. 8.116 Μαρτινιανοῦ σῆμα μεγακλέος, εἴ τιν' ἀκούεις Καππαδοκῶν Ῥώμης πρόθρονον εὐγενέων, παντοίαις ἀρετῆσι κεκασμένον· ἀλλὰ κόνιν περ ἀζόμενοι στήλην καὶ τάφον ἀμφιέπειν. 8.117 Οὔποτ' ἐγὼ φθιμένοισιν ἐπέχραον οὐδ' ἀπὸ τύμβων ἔργον ἐγείρα, Δίκην ὄμνυμι καὶ φθιμένους· τοῦνεκα μηδ' ἐπ' ἐμοῖσι φέρειν λάεσσι σίδηρον· εἰ δὲ φέροις, τὴν σὴν ἐς κεφαλὴν πεσέτω. Μαρτινιανὸς ἐγὼ τάδε λίσσομαι· εἴ τις ἐμεῖο κύδεός ἐστι χάρις, τύμβος ἀεὶ μενέτω. 8.118 Εἷς δόμος, ἀλλ' ὑπένερθε τάφος, καθύπερθε δὲ σηκός· τύμβος δειμαμένοις, σηκός ἀεθλοφόροις· καὶ ῥ' οἱ μὲν γλυκερὴν ἤδη κόνιν ἀμφεβάλλοντο ὡς σύ, μάκαιρα δάμαρ Ἀμφιλόχου Λιβίη, κάλλιμέ θ' υἱῶν, Εὐφήμιε· τοὺς δ' ὑπόδεχθε, μάρτυρες ἀτρεκίης, τοὺς ἔτι λειπομένους. 8.119 Ὀφελος, ὦ Λιβία, ζῶειν τεκέεσσι φίλοισιν· ὦφελος ἄχρι πύλης γήραος ἐμπελάσαι. νῦν δέ σε μοῖρ' ἐδάμασσε ἀώριον, εἰσέτι καλήν, εἰσέτι κουριδίσις ἄνθεσι λαμπομένην. αἰαῖ, Ἀμφίλοχος δὲ τεὸς πόσις ἀντὶ δάμαρτος ἐσθλῆς καὶ πινυτῆς τλήμονα τύμβον ἔχει. 8.120 Αἰαῖ, καὶ Λιβίαν κατέχει κόνις. οὔποτ' ἔγωγε ὠισάμην θνητὴν ἔμμεναι εἰσορόων εἶδος μελιχίην τε σαοφροσύνην τε γυναικός, τοῖς φύλον πασέων καίνυτο θηλυτέρων. τοῦνεκα καὶ τοίω σε τάφω κύδηνε θανοῦσαν ὧν τε τριάς τεκέων καὶ πόσις Ἀμφίλοχος. 8.121 Ἦν δυὰς ἦν ἱερή, ψυχὴ μία, σώματα δισά, πάντα κασιγνήτω, αἶμα, κλέος, σοφίην, υἱέες Ἀμφιλόχου, Εὐφήμιος Ἀμφίλοχός τε, πᾶσιν Καππαδόκαις ἀστέρες ἐκφανέες. δεινὸν δ' ἀμφοτέρους Φθόνος ἔδρακε· τὸν μὲν ἄμερσε ζωῆς, τὸν δ' ἔλιπεν ἡμισυν Ἀμφίλοχον. 8.122 Ῥήτωρ ἐν ῥητῆρσιν, αἰδοπόλος δ' ἐν αἰδοῖς, κῦδος ἔης πάτρης, κῦδος ἔων τοκέων, ἄρτι γενειάσκων Εὐφήμιος, ἄρτι δ' ἔρωτας ἐς θαλάμους καλέων ὦλετο, φεῦ παθέων· ἀντὶ δὲ παρθενικῆς τύμβον λάχεν, ἠδ' ὑμεναίων ἡματα νυμφιδίων ἡμαρ ἐπῆλθε γόων. 8.123 Εἰκοσέτης πᾶσαν Εὐφήμιος, ὡς μίαν οὔτις, Ἑλλάδα καὶ ὑσονίην μοῦσαν ἐφιπτάμενος, στράπτων ἀγλαΐη τε καὶ ἦθεσιν ἦλθ' ὑπὸ γαῖαν. αἰαῖ, τῶν ἀγαθῶν ὡς μόρος ὠκύτερος. 8.124 Χρυσείης γενεῆς Εὐφήμιος ἦν ἔτι τυτθὸν λείψανον, εὐγενέτης ἦθεα καὶ πραπίδας, μείλιχος, ἠδυεπής, εἶδος Χαρίτεσσιν ὁμοῖος· τοῦνεκα καὶ θνητοῖς οὐκ ἐπὶ δὴν ἐμίγη. 8.125 Στράψε μέγ' ἀνθρώποις Εὐφήμιος, ἀλλ' ἐπὶ τυτθόν· καὶ γὰρ καὶ στεροπῆς οὐ μακρόν ἐστι σέλας· στράψεν ὁμοῦ σοφίη τε καὶ εἶδεῖ καὶ πραπίδεσσιν· τὰ πρὶν Καππαδόκαις ἦν κλέα, νῦν δὲ γόος. 8.126 Τίς τίνος; – «Ἀμφιλόχου Εὐφήμιος ἐνθάδε κεῖται, οὗτος ὁ Καππαδόκαις πᾶσι διὰ στόματος, οὗτος, ὃν αἱ Χάριτες Μούσαις δόσαν· οἱ δ' ὑμναιοὶ ἀμφὶ θύρας ἦλθεν δ' ὁ Φθόνος ὠκύτερος.» 8.127 Ἔρνος ἀμώμητον, Μουσῶν τέκος, εἶαρ ἑταίρων καὶ χρύσειον Χαρίτων πλέγμα ἰοστεφάνων, ὦχετο ἐκ μερόπων Εὐφήμιος, οὐδέ τ' ἀνέσχεν, αἰαῖ,

σοῖς θαλάμοις πυρσός, ὄν ἦψεν Ἔρωσ. 8.128 Αἱ Χάριτες Μούσαισι· «Τί ῥέξομεν; οὐκέτ' ἄγαλμα χειρῶν ἡμετέρων Εὐφήμιος ἐν μερόπεσσιν.» καὶ Μοῦσαι Χαρίτεσσιν· «Ἐπεὶ Φθόνος ἐστὶν ἀλιτρός, τόσσον ἔχοι· ἡμῖν δὲ τόδ' ὄρκιον ἔμπεδον ἔστω μηκέτ' ἀναστήσαι τοῖον μερόπεσσιν ἄγαλμα.» 8.129 Κρῆναι καὶ ποταμοὶ καὶ ἄλσεα καὶ λαλαγεῦντες ὄρνιθες λιγυροὶ καλὸν ἐπ' ἀκρεμόνων αὐραὶ τε μαλακὸν συρίγμασι κῶμα φέρουσαι καὶ κῆποι Χαρίτων εἰς ἐν ἀγειρομένων, κλαύσατε· ὦ χαρίεσσ' Εὐφημιάς, ὡς σε θανῶν περ Εὐφήμιος κλεινὴν θήκατ' ἐπωνυμίη. 8.130 Κάλλιμος ἠιθέων Εὐφήμιος, εἴ ποτ' ἔην γε· κάλλιμος ἐν χώροις χῶρος ὄδ' ἠλύσιος· τοῦνεκεν εἰς ἐν ἀγερθεν· ἐπεὶ ζωὴν μὲν ἔλειψε, οὖνομα δ' ἐν χώρῳ κάλλιπεν ἠγαθέω. 8.131 Ἦλυθε κάμφιλόχοιο φίλον δέμας ἐς μέγα σῆμα, ψυχὴ δ' ἐς μακάρων ὦχετ' ἀποπταμένη. πηοῖς πάντα πέπασο, μακάρτατε· βίβλον ἔωξας πᾶσαν, ὅση θνητῶν κεί τις ἐπουρανίη· γηραλέος φιλίην ὑπέδυσ χθόνα· τέκνα λέλοιπας κρείσσονα καὶ τοκέων· τὸ πλεόν οὐ μερόπων. 8.132 Ἄσμενος ἦ τε δάμαρτι καὶ υἱεὶ πάρθετο σῶμα Ἀμφίλοχος λιπαροῦ γήραος ἀντιάσας, ὄλβιος, εὐγενέτης, μύθων κράτος, ἄλκαρ ἀπάντων πηῶν, εὐσεβέων, εὐγενέων, λογίων καὶ μύθοιο δοτῆρ περιώσιος. ἠνίδ' ἐταίρων σῶν ἐνός, ὦ φιλότης, γράμμ' ἐπιτυμβίδιον. 8.133 ὦ μάκαρ, ὦ ξυνὸν πενίης ἄκος, ὦ πτερόεντες μῦθοι καὶ πηγὴ πᾶσιν ἀρνομένη, ἄσθματι πάντα λίπες πυμάτω· τὸ δ' ἄμ' ἔσπετο μοῦνον ἔνθεν ἀειρομένῳ κῦδος αἰεὶ θαλέθον. Γρηγόριος τάδ' ἔγραψα, λόγῳ λόγον ὄν παρὰ σεῖο, Ἀμφίλοχ', ἐξεδάην ἀντιχαριζόμενος. 8.134 Ἀμφίλοχος τέθνηκεν· ἀπώλετο, εἴ τι λέλειπτο καλὸν ἐν ἀνθρώποις, ῥητορικῆς τε μένος καὶ Χάριτες Μούσαισι μεμιγμένα· ἔξοχα δ' αὖ σε ἡ Διοκαιοσαρέων μύρατο πάτρα φίλη. 8.135 Τυτθὸν μὲν πτολίεθρον, ἀτὰρ πολὺν ἀνέρα δῶκα βήμασιν ἰθυδίοις ἡ Διοκαιοσαρέων, Ἀμφίλοχον· φθιμένῳ δὲ συνέφθιτο καὶ πυρόεσσα ῥήτρη καὶ πάτρης εὐχος ἀριστοτόκου. 8.136 Τὸν ῥήτρην πυρόεσσαν ἐπ' ἀντιπάλοισι φέροντα, τὸν μέλιτος γλυκίῳ ἦθεα καὶ πραπίδας Ἀμφίλοχον κατέχω τυτθὴ κόνις ἔκτοθι πάτρης, υἱέα Φιλτατίου Γοργονίας τε μέγαν. 8.137 Ῥητῆρες, φθέγγοισθε· μεμυκότα χεῖλα σιγῇ Ἀμφιλόχου μεγάλου τύμβος ὄδ' ἀμφὶς ἔχω. 8.138 Ἦρίον Ἀμφιλόχοιο μελίφρονος, ὅς ποτε ῥήτρη πάντας Καππαδόκας καίνυτο καὶ πραπίσιν. 8.139 Οἶχεαι, ὦ Νικόμηδες, ἐμὸν κλέος· ἡ δὲ συνωρίς σῶν καθαρὴ τεκέων πῶς βίον ἐξανύσει; τίς δὲ τέλος νηῶ περικαλλεῖ χεῖρ ἐπιθήσει; τίς δὲ Θεῶ πέμψει φρὴν τελέην θυσίην σεῖο, μάκαρ, μιχθέντος ἐπουρανοῖσι τάχιστα; ὦ γενεὴ τλήμων, οἶα πάθες, μερόπων. 8.140 Δέρκεο καὶ τύμβον Νικομήδεος, εἴ τιν' ἀκούεις, ὃς νηὸν Χριστῶ δειμάμενος μεγάλῳ αὐτὸν μὲν πρώτιστον, ἔπειτα δὲ τὴν περίβωτον δῶκεν ἀγνὴν θυσίην παρθενίην τεκέων, φέρτερον οὐδὲν ἔχων ἱερεὺς γενέτης τε φέριστος. τοῦνεκα καὶ μεγάλη ὦκα μίγη Τριάδι. 8.141 Ὑστατος ἐς βίον ἦλθες ἀοίδιμον, ἀλλὰ τάχιστα ἔνθεν ἀνηέρθης. τίς τάδ' ἔνευσε δίκῃ; Χριστὸς ἄναξ, Νικόμηδες, ὅπως σέο λαὸν ἄνωθεν ἰθύνης τεκέων σὺν ἱερῇ δυάδι. 8.142 Πῆ με λιπὼν πολύμοχθον ἐπὶ χθονί, φίλταθ' ἐταίρων, ἦλυθες ἀρπαλέως, κύδιμε Καρτέρει; πῆ ποτ' ἔβης νεότητος ἐμῆς οἶγια νωμῶν, ἦμος ἐπ' ἀλλοδαπῆς μῦθον ἐμετρεόμην, ὃς βιότῳ μ' ἔζησας ἀσαρκεί; ἦ ῥ' ἔτεόν σοι Χριστὸς ἄναξ πάντων φίλτερος, ὃν νυν ἔχεις. 8.143 Ἀστεροπὴ Χριστοῖο μεγακλέος, ἔρκος ἄριστον ἠιθέων, ζωῆς ἠνίοχ' ἡμετέρης, μνώεο Γρηγορίοιο, τὸν ἔπλασας ἦθεσι κεδνοῖς, ἦν ὅτε ἦν, ἀρετῆς κοίρανε Καρτέρει. 8.144 ὦ πηγαὶ δακρῦων, ὦ γούνατα, ὦ θυέεσσιν ἀγνωτάτοις παλάμαι Χριστὸν ἀρεσσάμεναι Καρτερίου, πῶς λήξεν ὁμῶς πάντεσσι βροτοῖσιν; ἦθελεν ὑμνοπόλον κείθι χοροστασίη. 8.145 Ἦρπασας, ὦ Νικόμηδες, ἐμὸν κέαρ· ἦρπασας ὦκα Καρτέριον, τῆς σῆς σύζυγον εὐσεβίης. 8.146 ὦ Ἐῶλων ζαθέων ἱερὸν πέδον, οἶον ἔρεισμα σταυροφόρων κόλποις Καρτέριον κατέχεις. 8.147 Βάσσε φίλος, Χριστῶ μεμελημένος ἔξοχον ἄλλων, τῆλε τεῆς πάτρης ληίστορι χειρὶ δαμάσθης, οὐδέ σε τύμβος ἔχει

πατρώιος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης πᾶσιν Καππαδόκεσσι μέγ' οὔνομα σεῖο λέλειπται καὶ
στῆλαι παγίων μέγ' ἀμείνονες, αἷς ἐνιγράφθης, Γρηγορίου τόδε σοι μνημήιον, ὄν
φιλέεσκες. 8.148 Ὡς Ἀβραὰμ κόλποισι τεθεῖς ὑποδέχνησο, Βάσσε, σὸν τέκος
ἀτρεκέως πνεύματι Καρτέριον· αὐτὰρ ἐγών, εἰ καὶ με τάφος σὺν πατρὶ καλύπτει,
οὔποτ' ἀφ' ὑμετέρης στήσομ' ὁμοζυγίης. 8.149 Ἥϊθεον μεγάλοιο μέγαν κοσμήτορα
λαοῦ χθῶν ἱερὴ κεύθω Φιλτατίοιο δέμας. 8.150 Εὐσέβιον, Βασίλισσα μεγακλέες
ἐνθάδε κεῖνται, Ξώλων ἡγαθέων θρέμματα χριστοφόρων, καὶ Νόννης ζαθέης ἱερὸν
δέμας. ὅστις ἀμείβεις τούσδε τάφους, ψυχῶν μνώεο τῶν μεγάλων. 8.151 Αἰεὶ σοι
νόος ἦεν ἐς οὐρανὸν οὐδ' ἐπὶ γαίης ἤρειδες χθαμαλῆς ἴχνιον οὐδ' ὀλίγον· τοῦνεκεν
ὡς τάχος ἦλθες ἀπὸ χθονός· Εὐλάλιος δὲ σὴν κόνιν ἀμφιέπει σὸς κάσις, Ἑλλάδιε.
8.152 Τὸν νεαρόν, Χριστῶ δὲ μέγαν πολιόν τε νόημα χῶρος ὄδ' ἀθλοφόρων
Ἑλλάδιον κατέχω· οὐ νέμεσις· κείνοις γὰρ ὁμοίον ἄλγος ἀνέτλη σβεννὺς ἀντιπάλου
τοῦ φθονεροῖο μόθον. 8.153 Μικρὸν μὲν πνεύεσκες ἐπὶ χθονὶ σαρκὸς ἀνάγκη,
πλείονα δὲ ζωῆς ὑψόθι μοῖραν ἔχεις, Ἑλλάδιε, Χριστοῖο μέγα κλέος· εἰ δὲ τάχιστα
δεσμῶν ἐξελύθης, τοῦτο γέρας καμάτων. 8.154 Καὶ σύ, Γεωργίοιο φίλον δέμας,
ἐνθάδε κείσαι, ὅς πολλὰς Χριστῶ πέμψας ἀγνάς θυσίας· σὺν δὲ κασιγνήτη σῶμα,
φρένας, ἡ Βασίλισσα, ξυτὸν ἔχει μεγάλη καὶ τάφον ὡς βίον. 8.155 Χώρης τῆσδ'
ἱερῆς Εὐπράξιον ἀρχιερῆα ἦδ' Ἀριανζαίη χθῶν μεγάλη κατέχω, Γρηγορίοιο φίλον
καὶ ἡλικα καὶ συνοδίτην· τοῦνεκα καὶ τύμβου γείτονος ἠντίασεν. 8.156 Ἰχθυόβλον
ποτ' ἔλυε λίνον βυθίης ἀπὸ πέτρης Ναυκράτιος δίναις ἐν ποταμοῦ βρυχίαις· καὶ τὸ
μὲν οὐκ ἀνέλυσεν, ὁ δ' ἔσχετο. πῶς ἀλιῆα εἴρυσεν ἀνθ' ἀλίης δίκτυον; εἰπέ, Λόγε,
Ναυκράτιον, καθαροῖο βίου νόμον, ὥσπερ εἰσκω, καὶ χάριν ἐλθέμεναι καὶ μόρον ἐξ
ύδάτων. 8.157 Ναυκράτιος στροφάλιγγι θάνε φθονεροῦ ποταμοῖο, δεσμοῖσιν βυθίης
ἄρκυος ἐνσχόμενος, ὡς κε μάθης σύ, θνητέ, τὰ παίγνια τοῦδε βίοιο, ἐνθεν ἀνήρθη
πῶλος ὄδ' ἄκρα θέων. 8.158 Ναυκράτιος πλεκτοῖο λίνου δεσμοῖσιν ἐλυσθεις δεσμῶν
τοῦδε βίου ἐξ ἀλίης ἐλύθη. 8.159 Αἷματος εὐγενέος γενόμεν, βασιλῆος ἐν αὐλαῖς
ἔστην, ὄφρυν ἄειρα κενόφρονα. πάντα κεδάσσας, Χριστὸς ἐπεὶ με κάλεσσε, βίου
πολλαῖσιν ἀταρποῖς ἴχνος ἔρεισα πόθοιο τινάγμασιν, ἄχρισ ἀνεῦρον τὴν σταθερὴν
Χριστῶ τήξας δέμας ἄλγεσι πολλοῖς· καὶ νῦν κοῦφος ἄνω Μαξέντιος ἐνθεν ἀνέπτῃν.
8.160 Πάλλετ' ἐμοὶ κραδίη, Μαξέντιε, σεῖο γράφουσα οὔνομα, ὅς στυφελὴν ἦλθες
ὄδον βίον, ἄμβροτον, αἰπήεσσαν, ἀτερπέα· σεῖο, φέριστε, ἄτρομος οὐδὲ τάφω
χριστιανὸς πελάει. 8.161 Ἐμμέλιον τέθνηκε. τίς ἔφρασεν; ἢ γε τοσοῦτων καὶ τοίων
τεκέων δῶκε φάος βιότῳ, υἱέας ἠδὲ θύγατρας ὁμόζυγας ἀζυγέας τε, εὐπαις καὶ
πολύπαις ἦδε μόνη μερόπων. τρεῖς μὲν τῆσδ' ἱερῆς ἀγακλέες, ἡ δ' ἱερῆος σύζυγος, οἱ
δὲ πέλας ὡς στρατὸς εὐαγέων. 8.162 Θάμβος ἔχεν μ' ὀρόωντα τόσον γόνον
Ἐμμελίοιο καὶ τοῖον, μεγάλης νηδύος ὄλβον ὄλον· ὡς δ' αὐτὴν φρασάμην Χριστοῦ
κτέαρ, εὐσεβὲς αἶμα, Ἐμμέλιον, τόδ' ἔφην· «Οὐ μέγα· ρίζα τόση. τοῦτό σοι εὐσεβίης
ἱερὸν γέρας, ὃ παναρίστη, τιμὴ σῶν τεκέων, οἷς πόθον εἶχες ἕνα.» 8.163 Παρθένον
αἰγλήεσσαν ἔχω κόνις, εἴ τιν' ἀκούεις Μακρίναν, Ἐμμελίου πρωτότοκον μεγάλης· ἢ
πάντων ἀνδρῶν λάθην ὄμματα, νῦν δ' ἐνὶ πάντων γλώσση καὶ πάντων φέρτερον
εὐχος ἔχει. 8.164 Καὶ σύ, Θεοσέβιον, κλεινῆς τέκος Ἐμμελίοιο, Γρηγορίου μεγάλου
σύζυγε, ἀτρεκέως ἐνθάδε τὴν ἱερὴν ὑπέδυσ χθόνα, ἔρμα γυναικῶν εὐσεβέων· βίον
δ' ὠριος ἐξελύθης. 8.165 Γρηγόριον μήτρως, ἱερεὺς μέγας, ἐνθάδ' ἔθηκε Γρηγόριος
καθαροῖς Μάρτυσι παρθέμενος, ἠίθεον θαλέθοντα νεόχνοον· αἰ δὲ πάροιθεν τῆς
γηροτροφίης ἐλπίδες οὐδὲ κόνις. 8.166 Εἰ φίλον ὀρχησταῖς ἀθλήματα, καὶ φίλον
ἔστω θρύψις ἀεθλοφόροις· ταῦτα γὰρ ἀντίθετα. εἰ δ' οὐκ ὀρχησταῖς ἀθλήματα οὐδὲ
ἀθληταῖς ἢ θρύψις, πῶς σὺ Μάρτυσι δῶρα φέρεις ἄργυρον, οἶνον, βρῶσιν,
ἐρεύγματα; ἢ ῥα δίκαιος, ὅς πληροῖ θυλάκου, κἂν ἀδικώτατος ἦ; 8.167 Μάρτυρες,

εἶπατε ἡμῖν ἀληθῶς, εἰ φίλον ὑμῖν αἱ σύνοδοι. –«Τί μὲν οὖν ἦδιον;» –Ἀντὶ τίνοσ; – «Τῆς ἀρετῆς· πολλοὶ γὰρ ἀμείνους ὧδε γένοιντ' ἄν, εἰ τιμῶτ' ἀρετῆ.» –Τοῦτο μὲν εὖ λέγετε· ἡ δὲ μέθη τό τε γαστρὸς ὑπάρχειν τοὺς θεραπευτὰς ἄλλοις· ἀθλοφόρων δ' ἔκλυσις ἀλλοτρία. 8.168 Μὴ ψεύδεσθ', ὅτι γαστρὸς ἐπαινέται εἰσὶν ἀθληταί· λαιμῶν οἶδε νόμοι, ὠγαθοί, ὑμετέρων· Μάρτυσι δ' εἰς τιμὴν ἔν ἐπίσταμαι· ὕβριν ἐλαύνειν ψυχῆς καὶ δαπανᾶν δάκρυσι τὴν πιμελήν. 8.169 Μαρτύρομ', ἀθλοφόροι καὶ μάρτυρες· ὕβριν ἔθηκαν τιμὰς ὑμετέρας οἱ φιλογαστορίδαι. οὐ ζητεῖτε τράπεζαν εὐπνοον οὐδὲ μαγεύρους· οἱ δ' ἐρυγὰς παρέχουσ' ἀντ' ἀρετῆς τὸ γέρας. 8.170 Τρισθανέες, πρῶτον μὲν ἐμίξατε σώματ' ἀνάγνων ἀθλοφόροις, τύμβοι δὲ θνηπόλον ἀμφὶς ἔχουσι· δεύτερον αὐτε τάφους τοὺς μὲν διεπέρσατ' ἀθέσμως αὐτοὶ σήματ' ἔχοντες ὁμοῖα, τοὺς δ' ἀπέδοσθε, πολλάκι καὶ τρὶς ἕκαστον· ὁ δὲ τρίτον, ἱεροσυλεῖς Μάρτυρας, οἷς φιλέεις. Σοδομίτιδες ἴξατε πηγαί. 8.171 Παῖδες χριστιανῶν, τὸδ' ἀκούσατε. οὐδὲν ὁ τύμβος; πῶς οὖν ὑμετέρους χώννυτ' ἀριπρεπέας; ἀλλ' ἔστιν καὶ πᾶσι γέρας τόδε, μηδὲ τάφοισιν βάλλειν ἀλλοτρίοις δυσμενέας παλάμας. εἰ δ', ὅτι μὴ νέκυς οἶδε τὰ ἐνθάδε, τοῦτ' ἀδίκαστον, πείθομαι, ἦν σὺ φέρης πατρὸς ὕβριν φθιμένου. 8.172 Τυμβολέται, γάστρωνες, ἐρευγόβιοι, πλατύνωτοι, μέχρι τίνοσ τύμβοις Μάρτυρας ἀλλοτρίοις τιμᾶτ', εὐσεβέοντες ἂ μὴ θέμις; ἴσχετε λαιμούς, καὶ τότε πιστεύσω Μάρτυσιν ἦρα φέρειν. 8.173 Τιμὴ Μάρτυσιν ἔστιν αἰεὶ θνήσκειν βίωσι αἵματος οὐρανοῦ μνωμένους μεγάλου· τύμβοι δὲ φθιμένοι. ὅς βήματα δ' ἡμῖν ἐγείρει ἀλλοτρίοισι λίθοις, μηδὲ τάφοιο τύχοι. 8.174 Μάρτυρες, αἶμα Θεῶ μεγάλην ἐσπέισατε λοιβὴν 8.174 καὶ μέντοι θεόθεν ἄξια δῶρ' ἔχετε, βήμαθ', ὕμνους, λαούς, ψυχῶν σέβας. ἀλλ' ἀπὸ τύμβων φεύγετε, νεκροκόμοι, Μάρτυσι πειθόμενοι. 8.175 Δαίμοσιν εἰλαπίναζον, ὅσοις τὸ πάροιθε μεμήλει δαίμοσιν ἦρα φέρειν, οὐ καθαρὰς θαλίαις. τούτου χριστιανοὶ λύσιν εὕρομεν· ἀθλοφόροισι στησάμεθ' ἡμετέροις πνευματικὰς συνόδους. νῦν δέ τι τάρβος ἔχει με· ἀκούσατε, οἱ φιλόκωμοι· πρὸς τοὺς δαιμονικοὺς αὐτομολεῖτε τύπους. 8.176 Μηκέτι πηκτὸν ἄροτρον ἀνὴρ ἐπὶ γαῖαν ἐλαύνει, μὴ πέλαγος πλώει, μὴ δόρυ θοῦρον ἔχοι· ἀλλὰ φέρων σκαπάνην τε καὶ ἄγριον ἐν φρεσὶ θυμὸν ἐς τύμβους πατέρων χρυσὸν ἴοι ποθέων, ὁππότε καὶ τοῦτόν τις ἐμὸν περικαλλέα τύμβον σκάψεν ἀτασθαλέων εἵνεκα κερδοσύνης. 8.177 Ἐπτὰ βίοιο πέλει τάδε θαύματα· τεῖχος, ἀγαλμα, κῆποι, πυραμίδες, νηὸς, ἀγαλμα, τάφος· ὄγδοον ἔσκον ἔγωγε πελώριος ἐνθάδε τύμβος, ὑψιπαγῆς, σκοπέλων τῶνδ' ἀποτήλε θεῶν, πρῶτος δ' ἐν φθιμένοισιν ἀοίδιμος, ἔργον ἀπληστον τῆς σῆς, ἀνδροφόνε, μαινομένης παλάμης. 8.178 Ἦν ὅτε ἦν ἀτίνακτος ἐγὼ τάφος, οὐρεὸς ἄκρην πουλὺς ὑπερτέλλων τηλεφανῆς σκόπελος· νῦν δέ με θῆρ ἐτίναξεν ἐφέστιος εἵνεκα χρυσοῦ· ὧδε δ' ἐτινάχθην γείτονος ἐν παλάμαις. 8.179 Τὸν τύμβοιο τόσου ληίστορα, ὃν πέρι πάντη λάων τετραπέδων ἀμφιθέει στέφανος, ἄξιον αὐτίκ' ἦν αὐτῷ ἐνὶ σήματι θέντας αὐθις ἐπικλεῖσαι χάσματα δυσσεβεί. 8.180 Ἔργον ἀλιτρὸν ὄπωπα, κεχηνότα τύμβον, ὀδεύων· χρυσοῦ ταῦτα πέλει ἔργματα τοῦ δολίου. εἰ μὲν χρυσὸν ἔχεις, εὖρες κακόν· εἰ δ' ἄρα κεινὸς ἔνθεν ἔβης, κενεὴν μήσαο δυσσεβίην. 8.181 Ὅσατίον παράμειψα βροτῶν βίον, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἐκφυγέειν παλάμας γείτονος οὐλομένας, ὅς με καὶ αἰπὺν ἐόντα χαμαὶ βάλε νηλεὶ θυμῷ οὔτε Θεὸν δείσας οὐθ' ὀσίην φθιμένων. 8.182 Τὸν τύμβων κακοεργὸν ἀλάστορα φεύγετε πάντες· ἠνίδ', ὄσην σκοπιὴν ῥήξατο ῥηιδίως. οὐ μὲν ῥηιδίως ἐρρήξατο. ἀλλ' ἀποτήλε χάζεσθε· φθιμένους ὧδ' ἄν ἀρεσσάμεθα. 8.183 Αἰαῖ, ὡς τι κακὸν προτιόσσομαι ἐγγύθεν ἦδη τοῖσί τε τυμβορῦχοις τοῖς τε περικτιόσιν σήματος ὑψιθέοντος ὀλωλότος. ἀλλὰ τὸν ἐχθρὸν οἶδε δίκη· δακρύειν δ' ἡμέτερον φθιμένους. 8.184 Μαυσώλου τάφος ἔστι πελώριος, ἀλλὰ Κάρεσσι τίμιος· οὔτις ἐκεῖ τυμβολέτις παλάμη· Καππαδόκεσσι ἔγωγε μέγ' ἔξοχος, ἀλλὰ δέδορκας, οἷα πάθον. στήλη γράψατε νεκροφόνον. 8.185

Τοῖχος ἐνὶ προπόδεσσι καὶ ὄρθιος· ἔνθεν ἔπειτα ὕπτιος ἐκ λαγόνων εἰς ἔν ἀγειρομένων τύμβος ἔην, καθύπερθε λόφου λόφος, ἀλλὰ τί ταῦτα; οὐδὲν χρυσοφίλαις, οἳ μ' ἐτίναξαν ὄλον. 8.186 Νεκρῶν νεκρὰ πέλοι καὶ μνήματα· ὃς δ' ἀνεγείρει τύμβον ἀριπρεπέα τῇ κόνι, τοῖα πάθοι· οὐ γὰρ ἂν οὗτος ἀνὴρ τὸν ἐμὸν τάφον ἐξαλάπαξεν, εἰ μὴ χρυσὸν ἔχειν ἤλπετο ἐκ νεκύων. 8.187 Τίς τίνο; οὐκ ἐρέει στήλη· πρὸ γὰρ ὤλετο τύμβου. τίς χρόνος; ἀρχαίης σῆμα τόδ' ἐργασίης. τίς δέ σ' ἐνήρατο; εἶπέ· φόνος τόδε. –«Χεῖρες ἀλιτραὶ γείτονος.» –Ὡς τί λάβη; –«Χρυσόν.» – Ἔχοι σκοτίνην. 8.188 Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, ἴσθι με ταῦτα τοῦ νεοκληρονόμου χερσὶ παθόντ' ἀδίκως· οὐ γὰρ ἔχον χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, ἀλλ' ἐδοκήθην, κάλλεϊ μαρμαίρων τσσατίω λαγόνων. 8.189 Στήθι πέλας καὶ κλαῦσον ἰδὼν τόδε σῆμα θανόντος, εἴ ποτ' ἔην, νῦν αὖτε τάφον δηλήμονος ἀνδρός, σῆμα πέλω, μὴ τύμβον ἐγείρειε βροτὸς ἄλλος. τί πλεόν, εἰ παλάμαισι φιλοχρῦσοισιν ὀλεῖται; 8.190 Αἰὼν καὶ κληῖδες ἀμειδίτου θανάτοιο καὶ λήθης σκοτίης βένθεα καὶ νέκυες, πῶς ἔτλη τύμβον τίς ἐμὸν ἔπι χεῖρας ἐνεγκεῖν; πῶς ἔτλη; φθιμένων κήδετα οὐδ' ὀσίη. 8.191 Τέτρωμαὶ πληγῆσιν ἀεικελίησιν ὁ τύμβος, τέτρωμ', ὡς τίς ἀνὴρ ἐν δαῖ λευγαλέῃ. ταῦτα φίλα θνητοῖσι, τὸ δ' αἴτιον ὡς ἀθέμιστον. τὸν νέκυν οἶον ἔχων χρυσὸν ἀποξέομαι. 8.192 Πρὸς σε Θεοῦ ξενίου λιτάζομαι, ὅστις ἀμειβεῖς τύμβον ἐμὸν, φράζειν· «Τοῖα πάθοις, ὁ δράσας.» – «Οὐκ οἶδ', ὄντινα τύμβος ἔχει νέκυν· ἀλλ' ἐρέω γε δάκρυ' ἐπισπένδων· Τοῖα πάθοις, ὁ δράσας.» 8.193 Πάντα λιπῶν, γαίης τε μυχοῦς καὶ πείρατα πόντου, ἤλθες ἔχειν ποθέων χρυσὸν ἐμοῦ νέκυος. νεκρὸν ἔχω καὶ μῆνιν ὀλωλότος· ἦν τίς ἐπέλθη, ταῦτ', εἰ ληΐζει, δώσομεν ἀσπασίως. 8.194 Εἴ σοι χρυσὸν ἔδωκα μόνω μόνος, οὐκ ἐφύλασσεσ τοῦθ', ὅπερ εἰλήφεις, ἢ κακὸς ἦσθ' ἂν ἄγαν; εἰ δὲ τάφον σκάπτεις, τὴν αἰδέσιμον παραθήκη, καὶ τόδ' ἐπὶ χρυσῷ, ἄξιος, εἶπέ, τίνο; 8.195 Τοὺς ζῶντας κατόρυσσε. τί γὰρ νεκρούς κατορύσσεις; Ἄξιοί εἰσι τάφων, οἳ σε ζῆν εἶασαν οὕτω τὸν τῶν οἰχομένων ὕβριστήν καὶ φιλόχρυσον. 8.196 Καὶ σύ, τάλαν, παλάμησι τεαῖς ἢ μύστιν ἔδωδὴν δέξῃ θαρσαλέως ἢ Θεὸν ἀγκαλέσεις, χεῖρσιν αἷς διόρυξας ἐμὸν τάφον; ἢ ῥα δίκαιοι οὐδὲν ἔχουσι πλεόν, εἰ σὺ τάλαντα φύγοις. 8.197 Φησὶ Δίκη· «Τίς πίστις, ὅτ' ὤλεσας, ὃν λαγόνεσσι σῆσιν ἔδωκα νέκυν, γαῖα φίλη, φθιμένω;» – «Οὐ γαίη μ' ἐτίναξεν· ἀτάσθαλος ὤλεσεν ἀνὴρ, καὶ φιλοκερδείης εἶνεκα· τοῦτον ἔχω.» 8.198 Πρόσθε τάδ' ἦεν ἄσυλα· Θεός, νέκυς. ἀλλὰ Θεὸς μὲν ἴλαος· εἰ δὲ νέκυς, ὄψεθ' ὁ τυμβολέτης. 8.199 Ἥ ῥα σε δινήσουσιν Ἑρινύες· αὐτὰρ ἔγωγε κλαῦσομ' ἀποφθιμένους, κλαῦσομ' ἄγος παλάμης. 8.200 Λήξατε, τυμβοχόοι, ναὶ λήξατε βένθεσι γαίης κεύθειν τοὺς φθιμένους· εἴξατε τυμβολέταις. νεκρῶν καὶ τάδε γ' ἐστὶ σοφίσματα, ὡς φιλόχρυσον εὐρωσιν παλάμην, σήματα τοῖα χέειν. 8.201 Τίς σ' ἀνέηκεν, ἄπληστε, τόσον κακὸν ἀντὶ τόσοιο κέρδεος ἀλλάξαι, μηδὲ παρεσταότος; 8.202 Στήλαι καὶ τύμβοι, μέγα χαίρετε, σήματα νεκρῶν· οὐκέτι κηρύξω μνήμασι τοὺς φθιμένους, ἠνίκα τὸν περίφαντον ἐμὸν τάφον ὤλεσε γείτων. γαῖα φίλη, σὺ δέ μοι δέχνυσο τοὺς φθιμένους. 8.203 Στήλαι καὶ πλακόεντες ἐν οὔρεσιν, ἔργα Γιγάντων, τύμβοι καὶ φθιμένων ἀφθιτε μνημοσύνη, σεισμὸς πάντα βράσειεν ἐμοῖς νεκύεσσιν ἀρήγων, οἷς ἔπι χεῖρ ὀλοῆ ἤλθε σιδηροφόρος. 8.204 Ἦνίκα τὸν περίβωτον ἐπ' οὔρεος, ἄγριε Τιτάν, τύμβον ἀνερρήξω, πῶς ἔσιδες νέκυας, ὡς δ' εἶδες, πῶς χεῖρες ἐπ' ὀστέα; ἢ τάχα κέν σε τῇ σχέθον, εἰ θέμις ἦν τοῖσδ' ἓνα τύμβον ἔχειν. 8.205 Σήματα καὶ σποδιῆ καὶ ὀστέα οἳ τε πάρεδροι δαίμονες, οἳ φθιμένοι ναίετε τόνδε λόφον, τόνδ' ἀλιτρὸν τίννυσθε, ὃς ὑμέας ἐξαλάπαξεν. τῶν δὲ περικτιόνων δάκρυον ὕμμιν ὄσον. 8.206 Τύμβοι καὶ σκοπιαὶ καὶ οὔρεα καὶ παροδίται, κλαύσατε τύμβον ἐμὸν, κλαύσατε τυμβολέτην· ἠχῶ δ' ἐκ σκοπέλων πυματηγόρος ἀντιαχεῖτω τῶνδε περικτιόνων· «Κλαύσατε τυμβολέτην.» 8.207 Κτείνετε, ληΐζεσθε, κακοὶ κακοκερδέες ἄνδρες· οὔτις ἐπισχῆσει τὴν φιλοχρημοσύνην, εἰ τάδ' ἔτλης, κακοεργέ,

κακόφρονος εἵνεκα χρυσοῦ σήμασι σὴν ἐπέχειν ἀρπαλέην παλάμην. 8.208 Οὗτος ἔπερσεν ἔμὸν φίλιον τάφον ἐλπίδι κούφῃ, ὃν μοῦνον κτεάνων ἔνθεν ἀπήλθον ἔχων· καὶ τοῦτόν τις ἀλιτρὸς ἐαῖς παλάμαις ὀλέσειεν, ἐκ δ' ὀλέσας τύμβου τῆλε βάλοι πατέρων. 8.209 Τίς τὸν ἔμὸν διέπερσε φίλον τάφον οὔρεος ἄκρης τῆσδ' ἀναειρόμενον ἠλίκον ὀσσατίης; χρυσὸς ἔθηξε μάχαιραν ἐπ' ἀνδράσι· χρυσὸς ἄπληστον κύμασι χειμερίοις ὤλεσε ναυσιβάτην· κάμοι χρυσὸς ἔπερσε μέγαν περικαλλέα τύμβον ἐλπισθεῖς· χρυσοῦ δεύτερα πάντ' ἀδίκους. 8.210 Πολλάκι ναυηγοῖο δέμας κατέχωσεν ὀδίτης κύμασι πλαζόμενον, πολλάκι θηρολέτου, ἤδη καί, πολέμῳ τις ὃν ὤλεσεν· ἀλλ' ἐμὲ γείτων χωσθέντ' ἀλλοτρίαις χερσὶν ἔπερσε τάφον. 8.211 Ὡ χρυσοῦ δολίοιο, πόσον κακὸν ἔπλεο θνητοῖς. ζῶσιν καὶ φθιμένοις χεῖρα φέρεις ἀδικῶν· οἷς γὰρ ἔμὸν τύμβον τε καὶ ὄστέα δῶκα φυλάσσειν, τῶνδ' ὑπὸ ταῖς μιαραῖς ἐξολόμην παλάμαις. 8.212 Πάντ' ἔθανεν νεκύεσσι. τί παίζομεν; οὔτις ἔτ' αἰδῶς ἐκ ζώντων φθιμένοις. δέρκεο τόνδε τάφον, ὃν γ' ἐλπίς χρυσοῖο διώλεσε τόσσον ἐόντα θαῦμα παρερχομένοις, θαῦμα περικτίοισιν. 8.213 Λίσσομαι ἦν γε θάνω, ποταμῷ δέμας ἠὲ κύνεσιν ρίψατε ἠὲ πυρὶ δάψατε παντοφάγῳ· λῶιον ἢ παλάμησι φιλοχρῦσοισιν ὀλέσθαι. δεῖδια τόνδε τάφον τοῖα παθόνθ' ὀρόων. 8.214 Δὴ ποτε Κύρος ἀναξ βασιλῆιον ὡς ἀνέωξεν τύμβον ἐπὶ χρυσῷ, γράμμα τόδ' εὔρε μόνον· «Οἴγειν ἀπλήστοιο τάφους χερός.» ὡς δὲ σὺ τόσσον σῆμα τόδ' οὐχ ὀσίαις οἶζας, ἄνερ, παλάμαις. 8.215 Ὅς κακὸς οὐ φθιμένοισι, τάχ' ἂν φθιμένοισιν ἀρήγοι· ὃς δ' οὐδὲ φθιμένοις, οὔποτ' ἂν οὐ φθιμένοις. ὡς δὲ σὺ, τοῖς φθιμένοισιν ἐπεὶ τάφον ἐξαλάπαξας, οὔποτ' ἂν οὐ φθιμένοις χεῖρα φέροις ὀσίην. 8.216 «Μαρτύρομ', οὐδὲν ἔχω· πτωχὸς νέκυς ἐνθάδε κείμει· μὴ με τεαῖς ἀτίσης τυμβοφόνοις παλάμαις.» – Οὐδὲ γὰρ οὔτος ἔχεν χρυσὸν τάφος, ἀλλ' ἐδαίχθη. πάντα φιλοχρῦσοις ἔμβατα· φεῦγε, Δίκη. 8.217 Οἱ τύμβοι φθιμένοισιν «Ἀρήξατε» εἶπον ἅπαντες, ἠνίχ' ὁ λυσσήεις τόνδ' ἐτίνασσε τάφον. οἱ νέκυες τύμβοισι· «Τί ρέξομεν; αὐθις ἀέρθη ὡς ἐπὶ βουκτασίῃ γαῖαν ἀφεῖσα Δίκη.» 8.218 Ἦλυθεν εἰς Αἴδην τις, ὃ δ' ἔπτατο, ἄλλος ὄλεσε θῆρας, ὃ δὲ πλεκτὸν υἱεῖ τευξε δόμον· τούτων οὔτος ἀνὴρ οὐ δεύτερον ἔργον ἔρεξεν, τόνδε τάφον ρήξας χεῖρσιν οὐχ ὀσίαις. 8.219 Εἰ τόσον ἔργον ἔγειρας ὀλωλότι, οὐ μέγα θαῦμα· εἰ δὲ τόσον διέπερσας, ἀοίδιμος ἐσσομένοισιν, καὶ σέ τις ἐν μεγάλοισιν ἀριθμήσει κακοεργοῖς τύμβον ἀναρρήξανθ', ὃν καὶ τρομέουσι φονῆες. 8.220 Χρυσὸς μὲν Ῥοδίοισιν ἐπέκλυσε· σοὶ δ' ἀπὸ τύμβων χρυσὸν φέρει σίδηρος, ὃς κακὸν φέρει· ὄρουσ', ὄρουσε πάντας· ἢ τάχ' ἂν σέ τις τύμβος κ' ἐξολέσειε πεσῶν, νεκύεσσι δ' ἀρήγοι. 8.221 Τύμβος ἔην· νῦν δ' εἰμὶ λίθων χύσις, οὐκέτι τύμβος· ταῦτα φιλοχρῦσοις εὔαδε. ποῖα δίκη; 8.222 Αἰαῖ, καὶ τέφρη γενόμην καὶ χεῖρας ἀλιτρῶν οὐκ ἔφυγον. χρυσοῦ τίπτε χειριότερον; 8.223 Ἄζομαι ἀνδρομέης γενεῆς ὑπερ, εἰ σέ τις ἔτλη, τύμβε, χαμαὶ βαλέειν οὐχ ὀσίαις παλάμαις. 8.224 Τύμβος ἐγώ, σκοπιή τις ἀπ' οὔρεος· ἀλλά με χεῖρες θῆκαν ἴσον δαπέδῳ. τίς τάδ' ἄνωξε νόμος; 8.225 Οὗτος ἐμὸς δόμος ἦεν ὀλωλότος· ἀλλὰ σίδηρος ἦλθ' ἐπ' ἐμῷ τύμβῳ· σὸν δόμον ἄλλος ἔχοι. 8.226 Τὴν σκαπάνην ἐπ' ἄρουραν, ἐμῷ δ' ἐπὶ σήματι βάλλειν δάκρυα, μὴ παλάμας· ἦδε δίκη φθιμένων. 8.227 Τὴν σκαπάνην ἐπ' ἄρουραν· ἐμοῦ δ' ἀποχάζεο τύμβου, χάζεο· οὐδὲν ἔχω πλὴν ζακότων νεκύων. 8.228 Εἰ σ', ἄπληστε, τάφων δηλήμονα τοῖον ἐώλπειν, πάσσαλος ἂν τῆδε καὶ τροχὸς ἐκρέματο. 8.229 Τίπτε μ' ἀνοχλίζεις κενεὸν τάφον; ὄστέα μοῦνα κεύθω καὶ σποδιὴν τοῖσιν ἐπερχομένοις. 8.230 Τύμβος ἐγώ, τύμβων πανυπέρτατος· ἀλλ' ἔμ' ἔωξεν ὡς τινα τῶν πολλῶν ἀνδροφόνος παλάμη. Ἀνδροφόνος παλάμη με διώλεσε· λήξατε τύμβων, θνητοί, καὶ κτερέων· δεῦτ' ἐπὶ νεκρά, κύνες. Δεῦτ' ἐπὶ νεκρά, κύνες· χρυσοῦ διφήτορες ἄνδρες ἤδη καὶ νεκύων χρυσολογοῦσι κόνιν. 8.231 Ἄλλος τύμβον ἔγειρε, σὺ δ' ὤλεσας· ἄλλος ἐγείροι σὸν τάφον, εἰ γε θέμις, ἄλλος ἔραζε βάλοι. 8.232 Ἦδη καὶ νεκύεσιν ἐπέχραον οἱ

φιλόχρυσοι· φεύγετε ἐκ τύμβων, εἰ σθένος, οἱ φθίμενοι. 8.233 Τίπτε μ' ἀνοχλίζεις; νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα μοῦνα φέρω· τύμβων ὅστέα πλοῦτος ἄπας. 8.234 Δαίμονας, οἷ με ἔχουσιν, ἀλεύεο· οὔτι γὰρ ἄλλο τύμβος ἔχω· τύμβων ὅστέα πλοῦτος ἄπας. 8.235 Εἰ χρυσοῦ δόμος ἦεν ὅλος τάφος, ὦ φιλόχρυσε, οὔποτ' ἔδει τοίην χεῖρα φέρειν φθιμένοις. 8.236 Λήθη καὶ σιγή νεκῶν γέρας· ὡς δ' ἀλαπάξας οὔτος ἐμὸν πολλοῖς θῆκεν ἄεισμα τάφον. 8.237 Πάντ' ἔχετε, ζῶντες, ἐμοὶ δ' ὀλίγοι τε φίλοι τε λᾶες τῷ φθιμένῳ· φεῖδεο σοῦ νέκυος. 8.238 Οὐ χρυσοῦ δόμος εἰμί. τί τέμνομαι; αὐτὸς ἔγωγε τύμβος, ὃν ὀχλίζεις· πλοῦτος ἐμοῦ νέκυες. 8.239 Τύμβος ἐγὼ κλέος ἦα περικτιόνων ἀνθρώπων· νῦν δ' εἰμί στήλη χειρὸς ἀλιτροτάτης. 8.240 Εἰ λίην φιλόχρυσον ἔχεις κέαρ, ἄλλον ὀρύσσειν χρυσόν· ἐμοὶ δ' οὐδὲν πλὴν φθιμένων κτερέων. 8.241 Μὴ δείξης μερόπεσσι γυμνὸν νέκυν, ἢ σε γυμνώσει ἄλλος· ὁ δὲ χρυσὸς πολλακίς ἐστὶν ὄναρ. 8.242 Οὐχ ἄλις ἦε βροτοῖσι βροτοὺς ἐπὶ χεῖρας ἰάλλειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ νεκῶν σπεύδετε χρυσὸν ἔχειν. 8.243 Ὑμετέροις τύμβοισιν ἀρήξατε, οἱ τόδ' ὀρῶντες σῆμα δαΐχθὲν ὄσον. λεύσατε τυμβολέτην. 8.244 Τίς με τὸν ἐξ αἰῶνος ἀκινήτοισι λίθοισι κευθόμενον θνητοῖς δεῖξε πένητα νέκυν; 8.245 Τίπτε τάφον διέκερσας ἐμὸν, τάλαν; ὡς διακέρσαι σοί γε Θεὸς βιοτήν, ὦ φιλόχρυσον ἄγος. 8.246 Μῦθος Τάρταρος ἦεν, ἐπεὶ τάφον οὐκ ἂν ἔωξεν οὔτος ἀνήρ. οἴμοι, ὡς βραδύπους σύ, Δίκη. 8.247 Ὡς βραδύπους σύ, Δίκη, καὶ Τάρταρος οὐκέτι δεινός. οὐ γὰρ ἂν οὔτος ἀνὴρ τόνδ' ἀνέωξε τάφον. 8.248 Ὡμοσα τοὺς φθιμένους καὶ ὦμοσα Τάρταρον αὐτὸν μήποτε τυμβολέταις εὐμενὲς ὄμμα φέρειν. 8.249 Οὔρεα καὶ πρῶνες, τὸν ἐμὸν τάφον ὡς τιν' ἐταῖρον κλαύσατε, πᾶς δὲ πέσοι τῷ σφε τεμόντι λίθος. 8.250 Πλούσιός εἰμι πένης· τύμβῳ πολὺς, ἔνδον ἄχρυσος· ἴσθι καθυβρίζων νεκρὸν ἀσυλότατον. 8.251 Κἂν στήης πυθμένος ἄχρῖς ἐμοὺς κευθμῶνας ὀρύσσω, μόχθος σοὶ τὸ πέρασ ὅστέα μοῦνον ἔχει. 8.252 Τέμνετε, τέμνετε ὧδε· πολύχρυσος γὰρ ὁ τύμβος τοῖς ποθέουσι λίθους· τᾶλλα δὲ πάντα κόνις. 8.253 Γαῖα φίλη, μὴ σοῖσι θανόνθ' ὑποδέχνησο κόλποις τὸν τυμβωρυχίης κέρδεσι τερπόμενον. 8.254 Ὑβριστὴς ἐπ' ἔμ' ἦλθε τὸν οὐ ζῶντα σίδηρος καὶ χρυσὸν ποθέων εὖρε πένητα νέκυν.